

Verruiming alternatieve bewijsmiddelen bij douanevervoer

Per jaar worden er binnen de Europese Unie vele miljoenen aangiften voor douanevervoer opgemaakt.

Vanzelfsprekend gaat de zuivering dan wel eens een keer mis. Soms ligt de oorzaak hiervan bij de vervoerder, soms bij de aangever en ook wel eens bij de douaneautoriteiten. Gelukkig kan de belanghebbende bij een niet-zuivering dan aan de hand van alternatieve bewijsmiddelen alsnog aantonen dat de goederen hun bestemming hebben ontvangen. Echter, de voorwaarden aan deze bewijsmiddelen zijn zeer strikt. De Rechtbank Haarlem heeft in dit kader een zeer interessante uitspraak gedaan, waaruit blijkt dat in bepaalde situaties ook andere documenten en gegevens kunnen dienen om te voorkomen dat een douaneschuld ontstaat.

De casus

In de zaken waar de Rechtbank Haarlem een uitspraak over deed, ging het om situaties dat goederen vanuit Nederland via een andere lidstaat naar een derde land werden gebracht. Bij het kantoor van bestemming werden de goederen door de Douane niet afgemeld, zodat de aangifte niet werd gezuiverd. Hoewel de belanghebbende diverse documenten kon aantonen waaruit bleek dat de goederen de EG hadden verlaten, nam de inspecteur daar geen genoegen mee. Ook een specifiek document, het Acknowledgment of Receipt (AOR) waar de NAVO- of VN-strijdkrachten hadden bevestigd dat de specifiek vermelde goederen in ontvangst waren genomen, was onvoldoende om de douaneschuld te laten vernietigen. De inspecteur oordeelde dat er sprake was van een onttrekking aan het douanetoezicht en dat de strikte eisen van artikel 366 TCDW golden, zodat het AoR niet als bewijs kon dienen.

Niet elke niet-zuivering is een onttrekking

In de uitspraak van de Rechtbank Haarlem van 23 maart 2011 (AWB 09/350 e.a.) oordeelt de Rechtbank ten eerste dat zij geen enkele aanleiding heeft gevonden om aannemelijk te achten dat de goederen aan het douanetoezicht waren onttrokken. Blijkbaar was ook de Rechtbank overtuigd door de duidelijke feitenconstellatie. De stelling van de inspecteur dat de goederen niet bij het kantoor van bestemming waren aangebracht en dat daarom sprake was van een onttrekking achtte de Rechtbank onvoldoende.

Nu er geen sprake was van een onttrekking, betekent dat nog niet dat er per definitie geen douaneschuld ontstaat. Immers, ook stond vast dat de goederen bij het (douane)kantoor van bestemming niet waren geregistreerd. De Rechtbank concludeert dan ook dat er in beginsel sprake is van een situatie zoals bedoeld in artikel 204 CDW. Er is immers niet voldaan aan de verplichtingen van de betreffende douaneregeling. Voordeel van de toepassing van artikel 204 CDW is echter dat het verzuim kan worden "gerepareerd" wanneer het zonder werkelijke gevolgen is.

Uitbreiding alternatief bewijs?

Uiteindelijk concludeert de Rechtbank dat onder de gegeven omstandigheden, namelijk de overtuiging aan de zijde van de Rechtbank dat de goederen het douanegebied hebben verlaten en ook gezien de geschetste problemen bij het kantoor van bestemming, sprake is geweest van een verzuim zonder werkelijke gevolgen. Zij verwijst in dat kader ook naar het Handboek Douane van de Europese Commissie. Maar zij weegt ook mee dat de goederen in opdracht van missies van de Verenigde Naties of van de NAVO zijn vervoerd naar landen die niet bekend staan als staten met een sterk (centraal) gezag. Tenslotte betreft zij in haar overweging dat de goederen in het betreffende land van bestemming buiten de douane om op de bestemming kunnen worden ingevoerd.

Het lijkt er nu op dat de voorwaarden van artikel 366 TCDW, waarin is vastgelegd welke eisen aan alternatief bewijs worden gesteld, worden verruimd. Dat is volgens ons echter niet het geval. Sterker nog de Rechtbank bevestigt de stelling van de inspecteur dat het bewijs niet voldoet aan dit artikel. Zij verbindt er echter geen gevolgen aan en de eindconclusie is dan ook dat er geen douaneschuld is ontstaan.

Conclusie en meer informatie

Eén ding is duidelijk, de Rechtbank Haarlem is van mening dat een niet-zuivering waarbij geen bewijsmateriaal voor handen is dat voldoet aan artikel 366 TCDW niet automatisch tot een douaneschuld leidt. Er leiden dus toch blijkbaar meer wegen naar Rome. Dat lijkt ons goed bericht. Wanneer u in dit kader vragen heeft of advisering wenst, dan wel anderszins van gedachten wil wisselen over deze en aanverwante douaneonderwerpen, neemt u dan gerust contact met ons op.

Customs Knowledge heeft uitgebreide ervaring op het gebied van het voorkomen of oplossen van niet-zuivering-situaties en zo nodig het voeren van procedures en adviseert u dan ook graag. U kunt in dat geval contact opnemen met Bart Boersma (bart.boersma@douaneadvies.nl).

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed aanvaardt Customs Knowledge geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de gevolgen hiervan. Dit artikel is niet bedoeld als een specifiek advies. Zie in dit kader ook de Algemene Voorwaarden van Customs Knowledge BV.

